

Η έκτρωση ως κοινωνικό και ηθικό πρόβλημα (π. Σάββας Μιχαηλίδης, Ιερέας Ρωσικής Εκκλησίας Λεμεσού)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=178180>]

Οι υποστηρικτές της έκτρωσης ομιλούν με πάθος για την υποκρισία που περιβάλλει την έκτρωση. Θα συμφωνήσω ότι υπάρχει πολλή υποκρισία στην έκτρωση, όχι όμως εκεί όπου αυτοί νομίζουν. Ιδού μερικά παραδείγματα υποκρισίας: Οι εκτρωποιοί ιατροί σκοτώνουν το αγέννητο παιδί κατ' αντίθεση προς τη φύση και την θεραπευτική αποστολή της επιστήμης τους (Όρκος του Ιπποκράτη)• μάλιστα ενίοτε «θολώνουν τα νερά» ότι δήθεν είναι αμφισβητήσιμο θέμα η αρχή της ανθρώπινης ζωής. Ερωτώ, ποιάν ασθένεια θεραπεύει η έκτρωση εκτός από τη σπάνια σήμερα περίπτωση του κινδύνου της ζωής της μητέρας; Η αλήθεια είναι ότι οι εκτρωποιοί θανατώνουν αθώα και ανυπεράσπιστα πλάσματα, με το αζημείωτο, για να λύσουν ατομικά και κοινωνικά προβλήματα. Εάν προγεννητικά διαπιστωθεί ότι ένα έμβryo έχει κάποιο γενετικό ελάττωμα κινδυνεύει να θανατωθεί, ενώ αν καταφέρει να γεννηθεί η ζωή του προστατεύεται. Οι δυτικές κοινωνίες έχουν ανακαλύψει πάσης φύσεως υπαρκτά ή φανταστικά δικαιώματα για τους γεννημένους ανθρώπους, καθόρισαν τα δικαιώματα των ζώων, αλλά ταυτοχρόνως έχουν δώσει στην έγκυο δικαίωμα ζωής και θανάτου στο αγέννητο παιδί της, με το γελοίο επιχείρημα ότι η γυναίκα έχει το δικαίωμα να εξουσιάζει το σώμα της. Σε αυτόν τον τόπο πληρώνεις 1000 ευρώ πρόστιμο για τη σύλληψη και θανάτωση ενός αμπελοπουλιού, ενώ ξεσηκώθηκαν όλοι οι «προοδευτικοί», για να μη τιμωρηθεί ο ιατρός που έκανε προσφάτως παράνομη έκτρωση.

Έρχομαι τώρα, Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, στο καίριο θέμα της αντιδράσεως της Εκκλησίας, στο νομοσχέδιο για την ελεύθερη έκτρωση. Κατ' αρχάς θα απαντήσω σε δύο μύθους, που χρησιμοποιούνται για να φιμωθεί η Εκκλησία.

Πρώτος μύθος: Η αντίθεση στις εκτρώσεις προέρχεται μόνο από την Εκκλησία. Ο σεβασμός της ανθρώπινης εμβρυακής ζωής δεν περιορίζεται μόνο στον Ιουδαϊκό - Χριστιανικό κόσμο. Πρόκειται για μια σημαντική προχριστιανική και εξωχριστιανική παράδοση, όπως μαρτυρούν ο Όρκος του Ιπποκράτη, ο Όρκος του Άραβα Ιατρού, η Διακήρυξη της Γενεύης του Παγκοσμίου Ιατρικού Συνδέσμου (1948), και η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ (1959).

Δεύτερος μύθος: Η Εκκλησία δεν πρέπει να αναμειγνύεται στη θέσπιση των πολιτειακών νόμων. Κάθε νόμος έχει ένα ηθικής φύσεως υπόβαθρο. Εάν όμως ένας νόμος είναι ανήθικος ως αντίθετος με πανανθρώπινες αξίες, όπως τον σεβασμό της ανθρώπινης ενδομήτριας ζωής, η Εκκλησία έχει δικαίωμα και καθήκον να το υποδείξει.

Η εισήγησή μου προς την Ιερά Σύνοδο είναι η σύσταση το συντομότερο δυνατόν μιας κληρικολαϊκής Επιτροπής για την Οικογένεια, τη Μητρότητα και το Παιδί. Ευνόητα το έργο μιας τέτοιας Επιτροπής δεν θα είναι μόνο η διαφώτιση για το αγέννητο παιδί και η πρακτική βοήθεια και συμπαράσταση προς αποτροπή της έκτρωσης, αλλά και άλλα παρεμφερή ηθικοκοινωνικά θέματα: Η προστασία του

παιδιού από τους ηθικούς και άλλους κινδύνους, η προώθηση της προγαμιαίας εγκράτειας της νεολαίας ως της ηθικής και ασφαλούς πρόληψης της νεανικής εγκυμοσύνης, η ενθάρρυνση της τεκνογονίας και η αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Μέλη της Επιτροπής θα είναι κληρικοί και ευσεβείς λαϊκοί με κύρος, γνώσεις και ανάλογη εξειδίκευση. Στην Επιτροπή μπορούν να συμμετέχουν ως σύμβουλοι και ειδικοί από την Ελλάδα και άλλες ορθόδοξες χώρες. Ήδη από το 2011 υπάρχει στη Ρωσική Εκκλησία κληρικολαϊκή Πατριαρχική Επιτροπή για Θέματα Οικογένειας και Προστασίας της Μητρότητας και του Παιδιού. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Σμιρνόφ, με εξαιρετική κοινωνική δράση περιλαμβανομένης και της πρόληψης της έκτρωσης. Μεταξύ των μελών της Επιτροπής είναι ο επίσκοπος Ορέχοβο Παντελεήμων, πρόεδρος της Συνοδικής Επιτροπής για την Εκκλησιαστική Φιλανθρωπία και το Κοινωνικό Έργο, και η Μ. Σ. Γιούρεβα, ειδικός και μέλος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για Θέματα Οικογένειας, Γυναικών και Παιδιών. Η δική μας Επιτροπή πρέπει να διοργανώσει πριν από τις προεδρικές εκλογές ένα ειδικό συνέδριο για τις εκτρώσεις με συμμετοχή ελλαδιτών ειδικών και μελών της Ρωσικής Πατριαρχικής Επιτροπής. Πιστεύω ότι ένα τέτοιο συνέδριο θα εισηγηθεί στην Ιερά Σύνοδο αποτελεσματικούς τρόπους αντιδράσεως στο εκτρωτικό νομοσχέδιο περιλαμβανομένων και δυναμικών μέτρων.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, η Εκκλησία της Κύπρου πρέπει να δώσει προτεραιότητα στη συστηματική αντιμετώπιση της μεγάλης ηθικοκοινωνικής πληγής της έκτρωσης. Υπενθυμίζω ότι ο Κύριος καταδίκασε τους θρησκευτικούς ηγέτες του Ισραήλ, επειδή ασχολούνταν με τα επουσιώδη αφήνοντας «τα βαρύτερα του νόμου» (Ματθ. κγ´ 23).